ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1150

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
30
Αὐγούστου 1948
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Μέγαν σάλον τείνει νὰ δημιουργήσῃ ἡ προτεινομένη ὑπὸ τοῦ κ. Σέσιλ Κάλβερτ συγκοινωνιολόγου τῆς ΑΜΑΓΚ, κατάργησις τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ὡς μεταφορικὰ συγκοινωνιακὰ μέσα κρίνονται κατ' αὐτὸν ἀντιοικονομικά, καὶ καθ' ἑαυτὰ ἀλλὰ καὶ ὡς βαρύνοντα τὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. Κάλβερτ προτείνων ἐν τῇ ἐκθέσει του τὴν λύσιν ταύτην, ἀσφαλῶς ἔκρινε τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν στενὴν ὀπτικὴν γωνίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀποδοτικότητος τῶν σιδηροδρόμων αὐτῶν καὶ ὄχι ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς κοινωνικῆς ὠφελιμιστικῆς συμβολῆς των. Ἐὰν ὑπὸ τὴν μεριμνευμένην αὐτὴν σκοπιμότητα, κρίνουν καὶ οἱ ἄλλοι ειδικοὶ οἰκονομολόγοι τῆς ΑΜΑΓΚ, τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ὀρθοποδήσεως τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχουν παρὰ εἰσηγηθοῦν τότε τὴν κατάργησιν τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Στόλου, τῆς Ἀεροπορίας, τῶν σωμάτων Ἀσφαλείας τῶν Νοσοκομείων καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀπαραιτήτων ἐθνικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀνάγκην βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χώρας.

Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν οἰκονομικὴν μορφήν, ἐὰν ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα, ἡ πρότασις περὶ καταργήσεως τῶν σιδηροδρόμων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐσταθήσῃ, διότι ἡ κατάργησις ἐξυπακούει ἀντικατάστασιν δι' ἄλλων μέσων εὐθηνοτέρας συγκοινωνιακῆς κυκλοφορίας. Καὶ ὡς μέσα τοιαῦτα ἀπομένουν τὰ θαλάσσια καὶ τ' αὐτοκίνητα.

Μία ἐμπορικὴ ἁμαξοστοιχία ἕλκουσα φορτίον 200 τόννων, πρέπει ν' ἀντικατασταθῇ μὲ ἑκατὸν αὐτοκίνητα, τῶν 2 τόννων ἢ μὲ πολλαπλάσιον ἀριθμὸν τοιούτων, ἐφ' ὅσον ὁ ὄγκος τοῦ φορτίου θὰ ὑπερβαίνει τὴν ἀναλογίαν τοῦ βάρους. Δοθέντος λοιπὸν ὅτι εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς ΣΠΑΠ κινοῦνται ἐπιβατικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἁμαξοστοιχίαι τρεῖς ἡμερησίως κατὰ μέσον ὅρον, ἀνάλογος αὔξησις κινήσεως πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ εἰς τὰ αὐτοκίνητα. Ἤτοι ἐπὶ μέσου ὅρου ἡμερησίως ἕλξεως 50 ὀχημάτων, ἀντιστοιχοῦν 250 περίπου αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινοῦνται εἰς ὁδοὺς διατηρουμένας ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, ἄλλως ἡ φθορὰ των θὰ ὑπερβαίνει τὰ ἀνεκτὰ ὅρια καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἐντὸς μιᾶς τριετίας θὰ ἔχει ὑποστῇ τοσαύτας ἐπισκευάς, ὥστε νὰ καλύπτουν αὗται ἐκ νέου τὴν ἀξίαν του. Τοιαῦται ὅμως ὁδοὶ οὔτε ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε καὶ θὰ κατασκευασθοῦν. Καὶ αὗται ἀκόμη αἱ ὑπὸ τῆς ΑΜΑΓΚ κατασκευαζόμεναι εἶναι εὐκολόφθαρτοι, ὡς τουλάχιστον ἐκ τῶν πραγμάτων προκύπτει.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι παραμερίζονται ὅλαι αἱ ὡς ἄνω προϋποθέσεις καὶ πάλιν ἡ ἀντικατάστασις τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τοῦ αὐτοκινήτου, δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ τοῦτο διότι τὸ αὐτοκίνητον ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ δὲ σιδηρόδρομοι ἐμμέσως. Τὸ γεγονὸς ἀπεδείχθη πασιφανῶς κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς, ὅπου τὰ μὲν αὐτοκίνητα λόγῳ ἐλλείψεως βενζίνης ἀνταλλακτικῶν κ.λ.π. ἠχρηστεύθησαν παραυτα, ἐνῷ οἱ σιδηρόδρομοι ἔστω καὶ μὲ λιγνίτην, ἀκόμη δὲ καὶ μὲ ξύλα ἐκινήθησαν καὶ ἔσωσαν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ἀπὸ τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πόλεμοι οὔτε κατηργήθησαν, οὔτε ὑπάρχει προοπτικὴ καταργήσεως, τοὐναντίον ἀντιθέτως συντομεύσεως τῶν μεσοδιαστημάτων τῆς εἰρήνης, διὰ τοῦτο οἱ σιδηρόδρομοι ἐκτὸς τῆς τεραστίας σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχουν διὰ τὰς ταχείας ἀσφαλεῖς στρατιωτικὰς μεταφορὰς τῆς ἐνδοχώρας, ἐνδεικνυνται ὡς πάγιον μεταφορικὸν μέσον διότι ἔχουν καὶ τὸ προσὸν νὰ τίθενται ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητον μόνον ἐμμέσως ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ, δεδομένου ὅτι δύναται νὰ ἀχρηστεύεται παρ' οἰουδήποτε καὶ ὁποτεδήποτε. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ στενῶς οἰκονομικὸν πλαίσιον, ἐὰν ἀντιπαραβληθῇ ἡ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν μεταφορικῶν μέσων συμφέρουσα ἀπόδοσις καὶ πάλιν εὐνοοῦνται οἱ σιδηρόδρομοι καὶ τοῦτο διότι τὸ μὲν αὐτοκίνητον ἀπαιτεῖ διὰ τὴν κίνησίν του συνάλλαγμα, ἤτοι διὰ καύσιμον ὕλην, ἀνταλλακτικά, ἐλαστικὰ κ.λ.π. εἰς μίαν δὲ ὁλόκληρον χώραν ἥτις ἄνευ σιδηροδρόμων θὰ ἔχῃ ἐπικρεμασθῇ διὰ τὴν συγκοινωνιακὴν κυκλοφορίαν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ὁ ὄγκος τοῦ ἀπαιτουμένου συναλλάγματος θὰ εἶναι δεκαπλάσιος τοῦ διὰ τὸν γαιάνθρακα τοῦ σιδηροδρόμου. Αὐτομάτως λοιπὸν τίθεται τὸ ἐρώτημα εἶναι προτιμότερον τὸ αὐτοκίνητον μὲ τὴν συνεχῆ καῦσιν συναλλάγματος, σπαταλίζοντος μάλιστα ἐν Ἑλλάδι εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον ἢ ὁ σιδηρόδρομος ὁ ὁποῖος, δεδομένης ἀνάγκης κινούμενος διὰ λιγνίτου παραμένει ἁπλοῦς καταλωτὴς δραχμῶν ἔστω καὶ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ; Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀνταγωνιζόμενα μερικῶς τοῦτον θαλάσσια μεταφορικὰ μέσα, ἔχουν καὶ αὐτὰ μειονεκτήματα ἰδίως διὰ τὴν γραμμὴν τοῦ Κορινθιακοῦ, ἕνα τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ἑκάστοτε ἀπόφραξις τοῦ Ἰσθμοῦ.

Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶμεν περισσότερον ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι νὰ ζητηθῇ ὁ συγχρονισμὸς τοῦ σιδηροδρόμου, ὁπότε θὰ ἀποβῇ οὗτος μέσον συγκοινωνιακὸν ἄριστον μὲ οἰκονομικὴν ἀποδοτικότητα.

Γενικώτερον κρινόμενον τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῆς κυκλοφορίας καὶ ὄχι ὁ περιορισμός της. Τὰ αὐτοκίνητα ἔχουν τεραστίαν ἔκτασιν ἄλλης ἐνδοχώρας ὅπου δύναται νὰ ἀποδώσουν ὠφέλη εἰς τὸ ἔθνος ἀνυπολογίστου ἀξίας, ἐὰν διανοιχθοῦν νέαι ὁδικαὶ ἀρτηρίαι, συνδέουσαι ὁλόκληρον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ περιοριζόμενα λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τοιούτων εἰς τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν σιδηροδρόμων δρομολόγια, ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ καὶ τῶν δύο. Ἐπίσης καὶ τὰ θαλάσσια μέσα ἔχουν εὐρύτητα ἐκτάσεως ὅλως διάφορον, διὸ καὶ ἐπιβάλλεται ἐὰν ὄντως ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ Βοηθείας, θέλει εὐμενῶς νὰ ἐπιλύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας ἐν Ἑλλάδι, νὰ συντονίσῃ τὰ τρία αὐτὰ μέσα καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς δυνατότητας ἐκμεταλλεύσεώς των, διότι τότε τὸ καθένα ἐξ αὐτῶν, εἰς τὸν τομέα τῆς ἀποδόσεώς του, θὰ συμβάλῃ τεραστίως εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν Ἀνασυγκρότησιν θὰ ἀρχίσῃ μὲ ἔργα ἐποικοδομητικὰ καὶ ὄχι κρημνιστικὰ ὅπως εἶναι ἡ πρότασις περὶ καταργήσεως τῶν σιδηροδρόμων. Σ.Π. Α.Π. καὶ Σ.Β.Δ.Ε.

Σ. Δκς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Διετέθησαν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς βοηθείας τὰ ἀκόλουθα ποσὰ εἰς τὰς σχολικὰς ἐφορείας διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀποπεράτωσιν τῶν κάτωθι διδακτηρίων: Δημ. Σχολεῖον Διακοφτοῦ 6 ἑκατ., Κερπινῆς 7, 4ον Δ. Σχ. Ἀμαλιάδος 5, Καβασίλλων 7, Παιδ. Ἀκαδημία Ἰωαννίνων 10 καὶ Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελλᾶς 10 ἑκατομ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΩΝ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΕΝ ΜΟΣΧΑ
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ ΗΔΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ
ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.) Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι καθ' ὅλην τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ζωηρὰ διπλωματικὴ κίνησις παρετηρήθη καὶ εἰς τὰς τέσσαρας πρωτευούσας Ρωσσίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν ἐκθέσεων τῶν τριῶν δυτικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Μόσχᾳ σχετικῶς μὲ τὰς ἐκεῖ διεξαχθείσας συνομιλίας. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰσέτι ἀπολύτως συγκεκριμέναι πληροφορίαι, ἐν τούτοις ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς «ἐπιτρεπτῆς» αἰσιοδοξίας διατηρεῖται εἰσέτι ἀμείωτος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ). Αἱ συνομιλίαι τῆς Μόσχας ἐντοπισθεῖσαι μετὰ ἐξαντλητικὰς προσπαθείας, εἰς τὴν περιοχὴν συμφωνίας διὰ τὴν ἄρσιν τῆς κρίσεως τοῦ Βερολίνου, ἄγονται ἤδη πρὸς ὁ τέρματων, ὡς τὸ σχετικὸν εἰδικὸν ἀνακοινωθὲν θ' ἀναφέρῃ. Ἡ κυρίως συμφωνία ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν κυκλοφορίας τοῦ Ρωσσικοῦ Μάρκου εἰς ὁλόκληρον τὸ Βερολῖνον, τῇ ἐποπτείᾳ ἀντιπροσώπων καὶ τῶν τεσσάρων δυνάμεων, τὰς δὲ λεπτομερείας θὰ ρυθμήσουν ἀπὸ συμφώνου ἤδη οἱ τέσσαρες στρατιωτικοὶ Διοικηταὶ τοῦ Βερολίνου.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ συμφωνία διὰ τὸ Βερολῖνον, θὰ ἐπιφέρῃ ὕφεσιν εἰς τὴν ἔντασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἐπιπόνων συνομιλιῶν, αἵτινες διεξήχθησαν εἰς τὴν Μόσχαν, δὲν προκύπτει ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ συνέλθῃ Διάσκεψις τῶν Τεσσάρων, ἡ ὁποία θὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν διεθνῶν ζητημάτων, θὰ ἔχῃ αἰσίας ἐκβάσεις διὸ καὶ ἡ αἰσιοδοξία εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τόσον εἰς τὸ Λονδῖνον ὅσον καὶ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων εἶναι λίαν περιωρισμένη, δεδομένου μάλιστα ὅτι τὰ ὑπὸ συζήτησιν ζητήματα θὰ χειρισθῇ ὁ κ. Μολότωφ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκαμψία γεννᾷ διαρκῶς ἀμφιβολίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν συνεννοήσεων.

Αἱ ἀπόψεις αὗται στηρίζονται εἰς τὸ ὅτι ὁ κ. Μολότωφ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπαφὰς του μετὰ τῶν τριῶν πρεσβευτῶν εἰς Μόσχαν, παρ' ὅλην τὴν γειτνίασιν πρὸς τὸν στρατάρχην Στάλιν ὅστις καθίστατο ἀμέσως ἐνήμερος, τῶν διαπραγματεύσεων, ἐν τούτοις ἐτήρει συνεχῶς τὸ πνεῦμα ἀδιαλλαξίας, ἐχρειάσθη δὲ νὰ ζητηθῇ καὶ πάλιν ἡ παρέμβασις τοῦ στρ. Στάλιν ἥτις καὶ ἔδωσε τὴν διέξοδον εἰς τὰς συνομιλίας ἐξ ὧν ἀγαθὸν προκύπτει τὸ ἤδη ἀποτέλεσμα.

Ἐκεῖ ἰδίως ποὺ θὰ συναντηθοῦν ἀνυπέρβλητοι δυσκολίαι θὰ εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ διχασμοῦ τῆς Γερμανίας εἰς τὸ ὁποῖον θὰ χρειασθῇ ἡ Ρωσία ν' ἀλλάξῃ ἄρδην τὰς πολιτικὰς της ἐπιδιώξεις, γεγονὸς τὸ ὁποῖον θὰ θέσῃ πάλιν τὰς σχέσεις Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως εἰς κρίσιμον σημεῖον.

Πάντως κατὰ τὰς μελλούσας συζητήσεις, αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς Παρισίους θὰ ἀποσαφηνισθοῦν αἱ διαθέσεις τῆς Ρωσσίας. Γενικῶς ὅμως πιστεύεται ὅτι αὕτη θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὸ σύστημα τοῦ διπλωματικοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε, μόνον ἔντασιν καὶ κρίσιν τῶν διεθνῶν σχέσεων ἔχει ἀποφέρει.

ΒΑΙΝΟΜΕΝ ΠΡΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
Η ΜΟΣΧΑ ΘΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Πληροφορίαι ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Νιοὺ Γιὸρκ Τάϊμς» εἰς σημερινὸν κύριον ἄρθρον της τονίζει ὅτι θὰ ἦτο σφάλμα νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τρέφουν ἐπιθετικὰ σχέδια.

Ἡ Ἀμερική, συνεχίζει ἡ ἐφημερίς, ὡς μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ἐξωτερικῆς της πολιτικῆς ἔχει τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς δικαίας εἰρήνης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι οὐδεμία δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ θὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην ἰσχὺν ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν της εἰς ἄλλας χώρας. Ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς καταλήγει μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὁπωσδήποτε θὰ ἀποστρατευθοῦν καὶ θὰ μειώσουν τὴν λῆψιν στρατιωτικῶν μέτρων, εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ ὅτι ἐπέρχεται εἰρηνικὸς καὶ πραγματικὸς διακανονισμὸς τῆς σημερινῆς διεθνοῦς ἐντάσεως.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικοὺς κύκλους ἐσχολιάζετο σήμερον μετ' αἰσιοδοξίας τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας μετέδωσε χθὲς σχόλιον ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεφέρετο ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἔχει ὡς μοναδικὸν σκοπὸν τὴν εἰρήνευσιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν προβλημάτων.

ΘΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΤΕΛΙΚΩΣ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Κυβέρνησις εὑρισκομένη εἰς δύσκολον θέσιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς δικαίας ἀπόψεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν διὰ παροχῆς εἰς αὐτοὺς αὐξήσεων, καθ' ὅσον ἀντιδρᾷ εἰς τὰς ἀπόψεις ταύτας ὁ Ἀμερικανικὸς παράγων, ἠναγκάσθη νὰ περιορισθῇ εἰς τὰς γνωστὰς παροχὰς εἰδῶν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, αἵτινες ὅμως δὲν ἐκρίθησαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ οὕτω εἰσερχόμεθα εἰς νέον σάλον ἀπεργιῶν, δεδομένου ὅτι οἱ μὲν δημόσιοι ὑπάλληλοι θ' ἀπεργήσουν τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, οἱ δὲ ἐργατοϋπάλληλοι προετοιμάζονται ἤδη διὰ τὴν κάθοδον εἰς ἀπεργίαν ἐὰν δὲν γίνῃ δεκτὸν τὸ αἴτημά των περὶ παροχῆς ἐπιδόματος 30 ο)ο.

Αἱ διαφοραὶ ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι βασικαί, καθ' ὅσον ὡς κατηγοροῦν αἱ ἐμμένουσαι εἰς τὴν παροχὴν αὐξήσεων διοικήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔθεσεν χαλινὸν διὰ νὰ περιορίσῃ τὰς διαθέσεις τῶν πάσης φύσεως παραγωγῶν ἀγαθῶν, πρὸς τὴν βουλιμίαν προσκτήσεως μεγάλων κερδῶν καὶ οὕτως αἱ τιμαὶ ἀνέρχονται εἰς βάρος τῶν δραχμοβιώτων.

Ἀντικρούουν δὲ δικαιολογημένως καὶ τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Γκρέϋντυ, ὅστις ἐζήτησε διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν, ταυτοχρόνως αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, ἀντιπροβάλλοντες ὅτι ὁ δείκτης παραγωγῆς παρουσιάζει ἀντιθέτως μείωσιν ὄχι ἐξ ἀνεπαρκείας τῶν ἐργαζομένων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδικαιολογήτως ηὐξημένων τιμῶν τὰς ὁποίας ζητοῦν οἱ παραγωγοὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν μεγάλην παραγωγήν, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν περιωρισμένην τοιαύτην ἥτις ἀποκλείει τὴν προσφορὰν δημιουργοῦσα ζήτησιν καὶ κατὰ συνέπειαν αὔξησιν τῶν τιμῶν.

Ὡς ἀφίνεται νὰ ὑπονοηθῇ, ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους κύκλους, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς δημιουργουμένης οὕτω νέας καταστάσεως, κατὰ τὰς ὑπάρχοντας ἐνδείξεις τελικῶς, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐνδώσῃ καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ ἂν ὄχι εἰς ὁ σύνολον, ἀλλὰ μερικῶς τὰς ἀπόψεις τῶν ἐργαζομένων, τὰς ὁποίας ἄλλως τε ἀναγνωρίζει ὡς δικαίας καθ' ἃ ἐδήλωσεν καὶ ὁ κ. Σοφούλης.

ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΙ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ
ΖΩΗΡΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΙΝΑ ΕΠΕΛΘΗ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὴν αὔξουσαν δραστηριότητα τὴν ὁποίαν ἀδικαιολογήτως κατ' αὐτοὺς ἐπιδεικνύουν οἱ συμμορῖται, συνδυάζουν ταύτην μὲ τὴν ἐκ παραλλήλου ἀναμοχλευομένην ἀπό τινων πάλιν ἡμερῶν κίνησιν, ὡρισμένων κεντροαριστερῶν κύκλων, περὶ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως εὐρείας συνθέσεως, οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῇ, ὡς ἰσχυρίζονται, νὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς μεταξὺ συμμοριτισμοῦ καὶ Κράτους. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς φρονοῦν ὅτι ἡ δραστηριότης τοῦ συμμοριτισμοῦ, εἶναι ἐνδεχόμενον ὄχι μόνον νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐνταθῇ, καθ' ὅσον δὲν ἀπομένει οὐδὲν ἄλλο ὅπλον εἰς χεῖρας τοῦ Μάρκου, παρὰ ὁ συμβιβασμός.

Παρομοία κίνησις, ἐκτὸς τοῦ Λονδίνου ὅπου ἔχει δημιουργηθῆ τὸ κέντρον τῶν φιλοεαμικῶν αὐτῶν προσπαθειῶν ὑπὸ τὸν Θ. Δογάνην, ἔχει ἀρχίσει ἤδη καὶ μεταξὺ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῶν κύκλων τῆς Νέας Ὑόρκης, οἵτινες προσπαθοῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὸ περιβάλλον τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ, μὲ τὸ ὅτι μία κυβερνητικὴ ἀλλαγὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ προοπτικὴν τὴν γαλήνευσιν καὶ τὴν διενέργειαν ἀνεπηρεάστων ἐκλογῶν, θ' ἀπέβαινεν εἰς ἄκρον ὠφέλιμος διὰ τὴν ὁριστικὴν εἰρήνευσιν ταύτης.

Μὴ ἐπιδεικνυομένης ὅμως κατανοήσεως τῶν ἀπόψεων τούτων, ἐκ μέρους τῶν ἀμερικανικῶν κύκλων, ἐξαπελύθη ἐν Λονδίνῳ ἡ γνωστὴ ἤδη παραμόρφωσις τῶν δηλώσεων τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρετανίας κ. Νόρτον, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν τὸ κομμουνιστικὸν φύλλον «Νταίηλυ Γουώρκερ» δι' ὧν δῆθεν ἀποκαλύπτει ὅτι, τὸ μὲν Στέητ Ντηπάρτμεντ ὑποστηρίζει τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὸν κ. Σοφούλην, ἀντικρούοντα τὰς ἐκλογάς, ἐνῷ ἀντιθέτως τὸ Λονδῖνον ὑποστηρίζει τὸ κόμμα τῶν Λαϊκῶν καὶ τὸν κ. Τσαλδάρην, ὅστις ἐπιμένει εἰς τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς, ἄποψιν τὴν ὁποίαν φυσικῶς ὑποστηρίζει καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις.

Ἀπώτερος σκοπὸς τῶν προσπαθειῶν τούτων τῶν ἀριστερῶν κύκλων, ἀποβλέπει ὅπως, μεσολαβούσης τῆς Γαλλίας πρὸς ἣν ἤδη ἔγινε ἔντεχνος κροῦσις βολιδοσκοπηθέντος τοῦ παραιτηθέντος πρωθυπουργοῦ ταύτης, ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς τῶν διϊσταμένων ἀπόψεων τῶν δύο δυνάμεων, διὰ τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ἐν Ἑλλάδι εὐρείας συνθέσεως.

Πάντως ὅμως καὶ ἡ προσπάθεια αὕτη ἀπέτυχεν διὸ καὶ οἱ συμμορῖται θὰ ἐντείνουν καὶ πάλιν τὴν δρᾶσιν των διὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀδιεξόδου καὶ νὰ δυνηθοῦν οὕτω νὰ ἐκβιάσουν προσέγγισιν τῶν ἀπόψεων τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων πρὸς τὰς ἰδικάς των.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας τῶν πολιτικῶν κύκλων τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ συνόδῳ εἰς Παρισίους τῆς συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. τὸ βάρος τῶν κινήσεων τῶν ἀριστερῶν μετετέθη ἤδη εἰς Παρισίους, ὅπου αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀπόψεων τούτων, θὰ ἐνταθοῦν ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς συζητήσεις αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγγεγραμμένον ὡς κεφάλαιον 15ον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟ ΠΛΟΙΟΝ ΜΕΤΕΦΕΡΕΝ ΥΛΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΣ
ΣΟΒΑΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΑΓΚΥΡΑ. (Ἰδ. ὑπ). Τὸ Τουρκικὸν πρακτορεῖον «Ἀνατολὴ» μεταδίδει ὅτι, τὸ πλήρωμα τοῦ Βουλγαρικοῦ σκάφους «Δοβρουτσὰ» τὸ ὁποῖον ἐστασίασεν ἔξωθι τοῦ λιμένος τῆς Κωνσταντινουπόλεως προέβη χθὲς Κυριακὴν εἰς τὴν σοβαρωτάτην ἀποκάλυψιν ὅτι, μετέφερεν ἐκ Βουλγαρίας τρόφιμα καὶ πολεμικὸν ὑλικὸν εἰς τὴν Ἀλβανίαν προοριζόμενα διὰ τοὺς συμμορίτας τοῦ Μάρκου. Ἀναμένεται κατόπιν τούτου ὅτι, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἀπευθύνῃ νέαν διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, δὲν ἀποκλείεται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρὸς ἔλεγχος τῶν διὰ τῶν Δαρδανελλίων διερχομένων Βουλγαρικῶν σκαφῶν. Τὸ γεγονὸς ἐνέχει ἐπίσης καὶ ἑτέραν σοβαρὰν σημασίαν, δοθέντος σαφῶς πλέον ὡς ἀποκαλύπτεται ὅτι, ἡ Γιουγκοσλαβία ἔχει ἀρνηθῆ ἀπὸ τινος χρόνου τὴν παροχὴν διευκολύνσεων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλλήνων συμμοριτῶν.

ΔΙΣΕΠΙΛΥΤΟΝ ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ
Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ ΕΞΑΓΓΕΛΙΑΣ ΜΕΤΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ ΑΠΟΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Μάρσαλ

Ἡ σταφὶς ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἀπετέλει μίαν ἐκ τῶν πλέον σημαντικωτέρων πηγῶν εἰσροῆς συναλλάγματος διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ὁποία ὅμως λόγῳ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν ἀντιξοοτήτων, ἐδημιούργει πάντοτε προβλήματα δυσεπίλυτα, δυστυχῶς καὶ τώρα ποὺ ἡ παραγωγή της, ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν ἔχει μειωθῆ περίπου εἰς τὸ ἥμισυ, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἡ «Ἀχίλλειος πτέρνα» τῶν ζητημάτων τοῦ συνόλου τῆς ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας. Καὶ τοῦτο διότι οὐδέποτε τὰ ζητήματα ταῦτα, ἀντιμετωπίσθησαν μὲ πραγματικὴν οἰκονομικὴν κατανόησιν χωρὶς κομματισμοῦ· καὶ μὲ πρῖσμα τὸ ἀπόλυτον συμφέρον τῶν παραγωγῶν, ποὺ εἶναι συνταυτισμένον στενῶς, μὲ τὴν ὠφελιμιστικὴν κοινωνικὴν σκοπιμότητα.

Οὕτως ὡς εἶναι ἑπόμενον καὶ ἐφέτος τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος ἀνακύπτει στυγνὸν διότι ἡ ἀπορρόφησις τοῦ προϊόντος, δι' ἐξαγωγῶν ἀντιπαλαίει πρὸς μεγίστας δυσκολίας. Βασικὴ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἦτο ἡ προαντιμετώπισις τοῦ ζητήματος, πρὸ τῆς ἀποθηκεύσεως τῆς συγκομιδῆς, οὕτως ὥστε ἡ ἐξαγγελία τῶν προστατευτικῶν μέτρων, νὰ ἔχῃ ἤδη πραγματωθῆ καὶ οἱ παραγωγοὶ νὰ μὴ εὑρίσκωνται λόγῳ ἀγνοίας τῆς τύχης τοῦ προϊόντος των, εἰς τὴν δυσχερῆ θέσιν νὰ πίπτουν θύματα ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ ναὶ μέν, τὸ ληφθὲν ἤδη μέτρον τῆς διὰ τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν χορηγουμένων διὰ τὴν προσυγκέντρωσιν μικρῶν προκαταβολῶν πρὸς τοὺς παραγωγούς, ἀναχαιτίζει κάπως τὸ κακὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους τρίτων, ἐν τούτοις ὅμως τὸ μέτρον δὲν εἶναι ὁλοσχερῶς λυσιτελές, διότι αἱ προκαταβολαὶ εἶναι ἐλάχισται ἔναντι τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τῆς πλειονότητος τῶν μικροπαραγωγῶν.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ

Τὸ εὐαίσθητον συνεπῶς σημεῖον ποὺ ἀλγεῖ ἤδη, εἶναι τὸ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὡς κατηγοροῦν τουλάχιστον οἱ παραγωγοί, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπέδειξεν ἔντονον τὸ ἐνδιαφέρον της, εἰς τὸ ν' ἀποσαφηνίσῃ ἐγκαίρως τὰς διαθέσεις τῆς ἀγγλικῆς ἀγορᾶς, τῆς μόνης ἐναπομεινάσης πελάτιδος τῆς σταφίδος μας, διὰ τὴν ἀπορρόφησιν παρ' αὐτῆς τῶν ἀναγκαιουσῶν ποσοτήτων καὶ κατὰ προσέγγισιν τῶν τιμῶν.

Τούτου μὴ γενομένου ἐναπομένουν συνεπῶς αἱ προϋποθέσεις, αἱ βασιζόμεναι εἰς τὰ πλαίσια τῶν περυσινῶν διαθέσεων τῆς ἀγγλικῆς ἀγορᾶς, βάσει τῶν ὁποίων γίνονται ἤδη οἱ ἑλιγμοὶ καθορισμοῦ τῶν μέτρων ἀσφαλείας καὶ τῆς τιμῆς. Τὰ γενόμενα ἀλλεπάλληλα σταφιδικὰ συνέδρια ἔδωσαν τὸν τόνον τῆς τακτικῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις τόσον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν παραγωγῶν, ὅσον καὶ διὰ τὸν προσπορισμὸν ὠφελημάτων εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Κατ' ἀρχὴν ὡς βασικὸς ὅρος ἐτέθη ἡ περυσινὴ τιμὴ ἐξωτερικοῦ ἤτοι σελλινίων 70 κατὰ καντάριον ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τιμὴ κόστους, δραχ. 3.000, κατ' ὀκᾶν ἡ ἀξία τῶν ἀποδεικτικῶν (Μπόνς) ὀφείλει νὰ ἐξισωθῇ κατ' ἰσομοιρίαν πρὸς τὸ Δολλάριον, ἤτοι νὰ αὐξηθῇ κατὰ λίραν χαρτίνην εἰς δραχμὰς 20.000. Ἐὰν υἱοθετηθῇ ἡ ἄποψις αὕτη, τότε εἶναι ἐνδεχόμενον, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμφιλοχωρήσουν παράγοντες ἐξωτερικοὶ τρίτοι, ἡ ἀγγλικὴ ἀγορὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀπορροφήσῃ περὶ τὰς 50 χιλιάδας τόννων, ἐπὶ συνόλου παραγωγῆς 70.000 καὶ νὰ μὴ ἀνακύψῃ τὸ περυσινὸν φαινόμενον κατὰ τὸ ὁποῖον, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία ἐζήτει εἰς τὴν τιμὴν αὐτὴν τῶν 70 σελ. νὰ ἀγοράσῃ σταφίδας, ἐν τούτοις δὲν προσεφέροντο, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ τιμὴ δὲν ἐκάλυπτε τὰ ἔξοδα παραγωγῆς καὶ οὕτω ἡ Ἑλλὰς ἀπώλεσε σημαντικώτατον ποσὸν συναλλάγματος. Τὰ ὑπόλοιπα προτεινόμενα ὑπὸ τῶν Συνεταιρισμῶν μέτρα ἀφοροῦσιν κυρίως τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ρύθμισιν τῶν ὅρων τῆς προστασίας τοῦ προϊόντος.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Παρουσιάζεται βεβαίως ἐφέτος εἷς ἐπικίνδυνος συναγωνιστὴς εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀγορὰν ἡ σταφὶς τῆς Καλλιφορνίας, τὴν ὁποίαν σχεδὸν ἐπιβάλλει τὸ σχέδιον Μάρσαλ εἰς τὰς χώρας τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτὸ ἐθνῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ ἀγορὰ ἐνδιαφέρεται κυρίως δι' ἀρίστας ποιότητας σταφίδας, οἷαι δὲν εἶναι αἱ τῆς Καλλιφορνίας καὶ συνεπῶς δὲν φαίνεται ἀνησυχητικὴ ἡ ἄποψις ὅτι θὰ ἐπέλθῃ κορεσμὸς εἰς Ἀγγλίαν ἐξ αὐτῶν. Αἱ ἑλληνικαὶ σταφίδες εἶναι γεγονὸς ὅτι ὑπερέχουν εἰς ποιότητα διὸ καὶ ἡ ἀγγλικὴ προτίμησις πρὸς αὐτὰς παρ' ὅλον ὅτι αἱ τιμαὶ των εἶναι διπλάσιαι σχεδὸν τῶν ξένων. Οὕτως ἐλπίζεται βασίμως ὅτι ἐὰν ὑπάρξῃ ἐπιτυχὴς χειρισμὸς τῶν προβλημάτων τῆς σταφίδος ἐκ μέρους τῶν ἰθυνόντων, τότε εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εὑρεθῇ διέξοδος ἱκανοποιητική.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ κ. ΤΡΟΚΑΛΗ

Σχετικῶς παραθέτομεν κατωτέρω τὰς ἀπόψεις τοῦ πολιτευτοῦ Ἀχαΐας κ. Ἰων. Τροκάλη ὑπογραμμίζοντος τοὺς ἐπικρεμαμένους κινδύνους διὰ τὸ μέλλον τῆς σταφίδος καὶ τὰς ὁποίας οὗτος μᾶς ἀπέστειλεν ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ ἄρθρον τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας κ. Π. Σωτηροπούλου, δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΒΡΑΔΥΝΗ» τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1948, πληροφορούμεθα μετὰ καταπλήξεως ὅτι ἀπεκλείσθη ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἡ Ἑλληνικὴ σταφὶς ἀπὸ δέκα ἕξ (16) Εὐρωπαϊκὰς Χώρας. Ἀντικατεστάθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σταφίδος, ἡ ὁποία μάλιστα θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὰ ἄνω δέκα ἕξ (16) Εὐρωπαϊκὰ Κράτη δωρεὰν ὡς βοήθημα. Αἱ σχετικαὶ συμφωνίαι ὑπεγράφησαν πρὸ ἡμερῶν μεταξὺ τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ τῶν Κυβερνήσεων τῶν δέκα ἕξ Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπεδέχθησαν τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν, ὡς περὶ τούτου μᾶς πληροφορεῖ ὁ κ. Π. Σωτηρόπουλος. Δὲν διευκρινίζει μόνον οὗτος ἂν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀποστέλλεται δωρεὰν ἡ Ἀμερικανικὴ σταφίς, εἶναι ἡ Ἑλλάς. Συντόμως, λοιπόν, θὰ ροδίσῃ ἡ χαραυγὴ τῆς μεγάλης ἐκείνης διὰ τὸν σταφιδικόν μας Κόσμον ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἴδωμεν μὲ ἀγαλλίασιν (;) οἱ Ἕλληνες τὴν σταφίδα τῆς Καλλιφορνίας νὰ διανέμεται ἐπὶ πληρωμῇ, καὶ μάλιστα

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΑΤΡΙΣ-ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ
Τοῦ κ. Χρ. Κουγέα

Ἡ οἰκία δὲν εἶναι μόνον οἱ τέσσαρες τοῖχοι, τὸ δάπεδον καὶ ἡ ὀροφή, ποὺ τὴν ἀπαρτίζουν. Τὸ σπίτι, εἴτε καλύβη εἴτε μέγαρον, εἶναι ὁ εὐρύτατος κύκλος ποὺ περικλείει τὸ νόημα καὶ τὴν ζωὴν τῆς Πατρίδος, τῆς Οἰκογενείας καὶ τῆς Θρησκείας. Ἀπὸ ἕνα του παράθυρο εἴδομεν διὰ πρώτην φορὰν τὸν ἥλιον θάλποντα καὶ θερμαίνοντα. Εἰς τὴν μικρὰν αὐλήν του ἐκυλίσθημεν εἰς τὸ χῶμα του ὡς βρέφη. Ἐπαίξαμε μὲ τὸ χῶμα ἐκεῖνο, τὸ ἀγαπήσαμε καὶ μὲ τὰ ἀδύνατα χέρια μας τὸ ἐφέραμεν εἰς τὸ στόμα μας, τὸ ἐφιλήσαμεν καὶ τὸ ἐφάγομεν. Ὁ πρῶτος ἥλιος! Τὸ πρῶτο χῶμα! Ἰδοὺ τὰ πρῶτα καὶ τὰ κύρια συστατικὰ τῆς Πατρίδος! Ἀλλὰ τί εἶναι Πατρίς; Εἶναι τὸ πρῶτον θεῖον δῶρον τοῦ Δημιουργοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον. «Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασεν». (Γεν. β' 8). Ὑπολογίσατε λοιπὸν πόσον βλάσφημοι εἶναι, ὅσοι ὁμιλοῦν καὶ ἐργάζονται κατὰ τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ τὸ σπίτι περικλείει καὶ τὴν οἰκογένειαν. Καμία οἰκία δὲν περιέχει μίαν μόνον ἀνθρωπίνην μονάδα καὶ δὲν στεγάζει μόνον ἕνα ἄτομον. Περιέχει καὶ στεγάζει περισσοτέρους, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σύνδεσμον τῆς οἰκογενείας. Μέσα εἰς τὸ σπίτι ἐγνωρίσαμεν τὴν στοργὴν τῶν γονέων, τὴν θαλπωρὴν τοῦ χαδιοῦ τῆς Μητέρας καὶ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Πατέρα, ἐχειραγωγήθημεν ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφοὺς καὶ ἐχειραγωγήσαμεν τοὺς μικροτέρους.

Γονεῖς, παιδιά, ἀδελφοί, ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας εἴδομεν τὴν οἰκογένειαν. Τί ὅμως εἶναι Οἰκογένεια; Εἶναι ἡ πρώτη κοινωνικὴ ἀπόφασις καὶ πρᾶξις τοῦ Δημιουργοῦ διὰ τῆς δημιουργίας τῆς Γυναικὸς—συζύγου, πρὸς γέννησιν καὶ ἀνατροφὴν τέκνων. (Γέν. β' 18 καὶ 22). Σκεφθῆτε λοιπὸν πόσον ἀντικοινωνικοὶ εἶναι, ὅσοι ὁμιλοῦν, γράφουν καὶ ἐργάζονται κατὰ τῆς Οἰκογενείας. Ἀλλὰ τὸ σπίτι περικλείει καὶ τὴν πρώτην ἔννοιαν τῆς Θρησκείας. Ἀπὸ ποίαν οἰκίαν λείπει τὸ εἰκονοστάσιον; Πρὸ ποίου εἰκονοστασίου δὲν καίει θαμπόν, ἀλλὰ ἄσβεστον καντήλι; Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τοὺς γονεῖς μας γονατιστοὺς καὶ μὲ ὑψωμένας τὰς χεῖρας, νὰ προσεύχωνται.

Οἱ ψίθυροι τῆς προσευχῆς ἐκείνης, ἐνῷ μόλις ἠκούοντο τότε, διατηροῦνται ζωηρὰ εἰς τὴν ψυχήν μας. Ἔγιναν αἰθέριοι, ἀλλὰ ἀδιάσπαστοι σύνδεσμοι τῆς ἀπαλῆς ψυχῆς μας πρὸς τὸν κραταιὸν Δημιουργόν της. Ἐκεῖθεν πήραμε μάθημα προσευχῆς καὶ τρόπον ἐπικοινωνίας μὲ τὸν Θεόν. Ἀντελήφθημεν τὴν Θρησκείαν! Ἀλλὰ τί εἶναι Θρησκεία; Πανανθρώπινος παραδοχὴ ὡρισμένης κοσμοθεωρίας περὶ Θεοῦ, Κόσμου καὶ Ἀνθρώπου καὶ περὶ τῶν σχέσεων τῶν τριῶν τούτων ἐννοιῶν πρὸς ἀλλήλας. Μόνον ἡ Θρησκεία διδάσκει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Θεὸς ἔχουν σχέσιν μεταξύ των. Ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ προνοεῖ διὰ τὸν κόσμον. Σέβεται ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεόν, κόσμος δὲ καὶ ἄνθρωπος ἐξαρτᾶται καὶ συνδέεται μὲ τὸν Θεόν. Αὐτὴ δὲ ἡ ἐξάρτησις καὶ ὁ σύνδεσμος διατηρεῖ τὸν ἄνθρωπον ἄνθρωπον. Κρίνατε λοιπὸν πόσον ἀπάνθρωποι εἶναι, ὅσοι ὁμιλοῦν, γράφουν καὶ ἐργάζονται κατὰ τῆς Θρησκείας.

* *

Ἀφοῦ ἡ οἰκία εἶναι τὸ ὀχυρὸν φυλακτήριον τῶν ἱερῶν ἐννοιῶν τῆς Πατρίδος, τῆς Οἰκογενείας καὶ τῆς Θρησκείας, ἀφοῦ τὸ σπίτι εἶναι τὸ Ταμεῖον τῶν πολυτίμων τούτων ἀγαθῶν, προκαλεῖ τὸ μῖσος τῶν βλασφήμων, ἐξάπτει τὴν ὀργὴν τῶν ἀντικοινωνικῶν καὶ ἐρεθίζει τοὺς ἀπανθρώπους. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ αἰτία τοῦ ἀπηνοῦς πολέμου κατὰ τοῦ σπιτιοῦ. Πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ μίσους καὶ ἔκφρασις τῆς ὀργῆς εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ ἰδίου οἴκου, ὕστερον δὲ ἀκολουθεῖ ἡ συστηματικὴ καταστροφὴ τοῦ σπιτιοῦ, ἡ ἐρήμωσις καὶ τὸ πῦρ.

Σήμερον ὅλως ἰδιαιτέρως γίνεται μεγάλη καταστροφὴ εἰς τὸ σπίτι. Ἀλλὰ ἐὰν ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ φθορὰ εἶναι ἔργον τῶν μισούντων τὴν οἰκίαν, ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ ἡ διατήρησις τῆς οἰκίας πρέπει νὰ εἶναι ἔργον ἡμῶν. Ἀλλά, προσοχή! Τὰ θεμέλια τῶν νέων οἰκιῶν πρέπει νὰ στηριχθοῦν ἐπὶ τὴν Πέτραν τῆς Πίστεως. Εἰς τοιαύτας οἰκίας θὰ ζητῇ φιλοξενίαν ὁ Κύριος καὶ θαυματουργῇ.

ΧΡ. ΚΟΥΓΕΑΣ
Καθηγητής